

Steen Folke (VS):

VS vil på det skarpeste tage afstand fra ethvert lovforslag om direkte valg til EF-Parlamentet, og det gælder altså også fremskridtspartiets forslag herom. Jeg siger udtrykkelig EF-Parlamentet og ikke, som der står i forslagets overskrift her, Europa-Parlamentet. Det er en falsk varebetegnelse for en forsamling, som kun rummer 9 ud af i alt ca. 36 stater i Europa.

Som hr. Tindemans siger i sin rapport om den europæiske union:

»Valg af Parlamentet ved direkte valg giver denne forsamling en ny politisk myndighed. Samtidig styrker denne valgform hele den europæiske institutionelle rammes legitimitet.«

Det er fra side 35 i markedsudvalgets oversættelse. Det er helt oplagt, at der er en sammenhæng mellem overgangen til direkte valg til EF-Parlamentet og en styrkelse af dette parlaments beføjelser, og at der dermed er tale om et vigtigt skridt på vejen mod den såkaldte europæiske union, den politiske union, som hr. Tindemans forestiller sig. Det vil VS på ingen måde medvirke til, i og med at vi har været modstandere af EF hele tiden, og at vi i høj grad er modstandere af de bestræbelser på at udvikle og opbygge et overnationalt EF-statsapparat.

Jeg er enig med hr. Maigaard og hr. Freddy Madsen i, at det mest interessante ved dette på mange måder bemærkelsesværdige lovforslag trods alt er, at det klart demonstrerer, hvad der har været klart i praksis for dem, der har kunnet følge fremskridtspartiets arbejde på nært hold, at fremskridtspartiet arbejder som et helt klart EF-tilhængerparti. Det er nok lykkedes at bilde nogle ind, at fremskridtspartiet jo både havde modstandere og tilhængere, for og imod og på den ene og på den anden side, men realiteterne har været, at fremskridtspartiet har arbejdet som et klart EF-tilhængerparti. Jeg håber, det med dette forslag også vil gå op for de vælgere, som har ladet sig bilde ind af hr. Glistrup og andre fra fremskridtspartiet, at EF-modstandere trygt kunne stemme på fremskridtspartiet.

Man kan også hæfte sig ved, at den 110 pct.s tilhænger af EF hr. Erhard Jakobsen roser fremskridtspartiets repræsentant i EF-Parlamentet i høje vendinger. Det siger nok lidt om, hvad det er for en politik, fremskridtspartiet reelt fører i EF-sammenhæng.

Jeg vil ikke gå ind på ret mange detaljer i dette lovforslag, heller ikke de mere kuriøse detaljer, som ministeren og andre ordførere har gjort en del ud af. Jeg skal kun nævne, at der er et punkt, hvor vi i hvert fald er enige med fremskridtspartiet, nemlig i under alle omstændigheder at gå imod regeringens to døds-syge forbehold om obligatorisk dobbeltmandat og fælles valgdag for folketingsvalg og EF-valg – disse forbehold, som i hovedsagen har skullet tjene nogle interne partitaktiske formål i socialdemokratiet. Men den side af sagen får vi nok lejlighed til at vende tilbage til, når regeringens lovforslag kommer.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Det fremsatte forslag har absolut intet at gøre med, om vi skal have valg til Europa-Parlamentet direkte eller ej, det er noget, som ikke har noget med denne sag at gøre; forslaget drejer sig kun om, hvordan valgreglerne bør udformes, hvis vi skal have direkte valg. Derfor var ethvert ord, der fra denne talerstol blev sagt af tre af ordførerne, hr. Maigaard, hr. Freddy Madsen og hr. Steen Folke, uden nogen som helst relation til, hvad forslaget angår. Det har intet at gøre med fremskridtspartiets holdning til EF, det har kun noget at gøre med, hvordan vi mener valgloven skal indrettes, hvis vi skal have direkte valg.

I øvrigt gik hr. Maigaard jo fuldstændig væk fra, hvad det drejede sig om, og udslyngede nogle aldeles usande postulater om fremskridtspartiets EF-politik, men da de ikke har noget med denne sag at gøre, så skal vi vende tilbage til dem ved anden lejlighed.

Hr. Ole Espersen var af den opfattelse, at vi ikke burde have fremsat forslaget, idet han fremturede med et synspunkt, som han vist ikke kan få en eneste statsretskyndig i dette land til på nogen måde at endossere, nemlig at det skulle være således; at private forslagsstillere skal være underordnede og subsidiære i forhold til regeringens forslagsstilleseret. Private forslag har præcis den samme ret, og private forslagsstillere har præcis den samme adgang efter vor grundlov til at fremkomme med deres tanker i lovforslags form, som regeringen har. Der er intet mindreværdigt eller sekundært i private forslag.

Hr. Christophersen fulgte sit partis vane tro socialdemokraterne op sådan minus 10 pct. og sagde, at det her var sket i et forpustet tempo.